

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונב

ספרים

פרדס רימונים

מאת רבי משה קורדובירו
בהוצאת מכון הרמ"ק

ספרי הרמ"ק הם מיסודות תורת הקבלה. זו הוצאה חדשה, מתוך כתבייד מדויקים. חלוקה לפסקאות, לנוחות המעינים. שני כרכים, 900 עמ'. 054*6946276.

תורת מנחם נא

שיחות הרבי מליובאוויטש
בהוצאת קה"ת

מהדורה חדשה של התוועדות הרבי, בעברית. כרך ראשון של שנת תשכ"ח. 475 עמ'. טל' 03*9606018.

דון יוסף נשיא

מאת הרב אבישי שטוקהמר
בהוצאת פלדהיים

סיפור חייו של דון יוסף נשיא, מילדותו כאנוס בפורטוגל, דרך התוועדות ליהדות, מלחמותיו באפיפיור ועד מינויו המלכותיים הרמים. 480 עמ'. טל' 02*5818701.

רעיון עבודה שבועי

מאת מרים שפיר
בהוצאת דני ספרים

המחברת, יועצת תעסוקתית, מוצאת הוראות והכוונות לענייני תעסוקה וניהול בפרשיות השבוע. 271 עמ'. 08*6670100.

זמני השבוע

ניוירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
4:17	4:48	5:20	4:33
5:21	5:53	6:15	5:32

המולד: יום רביעי, 1 בצבאריים, 42 דקות ו6 חלקים
ראש חודש שבט: ביום החמישי

311 בתי חב"ד לשיירותכם
מוקד חב"ד *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 972*72*2770100 • פקס 972*3*9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

אין פשרות, רק עמדות קיצוניות

כאשר אנחנו בעצם מסכימים לעמדה הערבית, ונאחזים בענייני ביטחון ובתביעות הנחזות כתירוצים - מה הפלא שהעולם רואה בנו מכשול לשלום?

בקעת הירדן ב'מיצג הירדן' (צילום: ד"ר אבישי טייכר)

ומקום לעמדות מתונות'. יש לפנינו שתי עמדות קיצוניות - או עמידה נחושה על זכותנו להחזיק בכל חלקי ארץ ישראל שבידנו, לבנות בהם בלי מגבלות ולספח אותם לישראל, או כניעה מוחלטת לתביעות הערבים והקמת מדינת טרור עוינת בליבה של ארץ ישראל.

אנחנו כועסים על העולם המאמץ את עמדת הערבים, אבל שוכחים שיש לנו חלק נכבד בסחף הזה. אילו היינו משמיעים קול ברור ונחרץ מול העמדה הערבית, היה מקום לצפות שאולי העולם יקשיב לעמדתנו. אבל כאשר אנחנו בעצם מסכימים לעמדה הערבית, ונאחזים בענייני ביטחון ובתביעות הנחזות כתירוצים - מה הפלא שהעולם רואה בנו את המכשול לשלום.

האם נתעשת?

המדיניות המגומגמת הזאת הופכת אותנו לבלתי-יצודקים כמעט בכל עניין. שון מדינה נורמלית לא הייתה מסכימה לשחרר רוצחים, שטבחו באזרחיה. מאיתנו העולם תובע לעשות זאת, כי המרצחים האלה, ששפכו דם נשים וילדים, נתפסים כ'לוחמי חופש', שנאבקים על חירות עמם מעול ה'כיבוש'.

אין פשרות במאבק הזה ואין עמדות 'מתונות'. מי שאינו מוכן לדבוק בעמדות נחרצות וחד משמעיות לטובת עמו, ימצא את עצמו נופל כפרי בשל לזרועות העמדות הקיצוניות של אויביו. אולי הגיעה סוף-סוף השעה להתעשת ולהתחיל לעשות מה שטוב באמת ליהודים?

מטבעם אין בני אדם אוהבים לה צטייר כקיצונים. נוח להם הרבה יותר להתמקם בנקודת אמצע, שבה יש מקום לפשרות. אבל לפעמים הנכונות לפשרה אינה אלא הולכה עצמית בכחש, כי בסופו של דבר הם ימצאו את עצמם בנקודה הקיצונית הנגדית.

המחשה ברורה לכך היא הדיון המתנהל בימים האלה על עתידה של בקעת הירדן. אחרי מלחמת ששת הימים התפתחה בישראל מגמה שדגלה ב'פשרה טריטוריאלית'. אסכולה זו הסכימה למסור לערבים שטחים נרחבים ביהודה ושומרון, אך לא הסכימה לוותר על בקעת הירדן. כזאת הייתה, למשל, תכנית אלון הידועה.

באותם ימים דובר על אוטונומיה לערבים, בשום פנים ואופן לא על מדינה. עברו שנים והעמדה הישראלית כורסמה, ורעיון הגוועים המסוכן 'שתי מדינות' נהפך לעמדה ישראלית רשמית. עם זה, ההסכמה להקמת מדינה פלסטינית הייתה מותנית בשליטת ישראל על הגבולות החיצוניים ועל המעברים, והוצבו עוד סייגים והגבלות.

אין אופציה 'למתנות'

העמדות האלה נראו מתונות, סוג של פשרה הכרחית. אולם המציאות מוכיחה שבכל הצעות הפשרה האלה רימינו את עצמנו בלבד. צדקו ה'קיצונים' שהזהירו כי לא יהיה אפשר למנוע מאוטונומיה להפוך למדינה עצמאית. צדקו מי שהתריעו כי לא תהיה אפשרות למנוע ממדינה עצמאית להסיר מעליה את המגבלות שאנו מנסים להשית עליה.

זה בדיוק התהליך המתרחש עכשיו נגד עינינו. הערבים דוחים על הסף אפשרות של שליטה ישראלית על הירדן, והאמריקנים כבר מחפשים 'דרכים יצירתיות' כדי להוריד את ישראל מהדרישה הזאת. מדינות ערב והאירופים תומכים כמובן בתביעת הפלסטינים, וגם אצלנו נשמעים מיד הקולות המסבירים שזה בעצם מיותר, ו'השלום' יבטיח את הביטחון.

שוב מתברר שאין באמת אופציה של פשרה

האש שבתוך הברד

נכסיהם. הברד עצמו שילב קרירות וחמימות – "בְּרֵד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת" – כדי להמחיש שמקור הקרירות הוא האש האנוכית שבתוכה.

הודאה בטעות

הברד הוכיח למצרים את טעותם. הכול תלוי בהשפעה מלמעלה, מהקב"ה, וההכרה בכך צריכה להביא את האדם לידי התבטלות והכנעה. אם חלילה כופרים בכך – הגשם נהפך לברד, וגאווה מביאה את האדם לידי קרירות כלפי הזולת ולידי חמימות בענייני עצמו.

לכן בעקבות המכה הזאת דווקא הודה פרעה ברשעתו והכריז: "ה' הצדיק". בכך נשברה ההשקפה המצרית שהאלילה את כוחות הטבע, והתברר לעיני כול שמקור השפע הוא מהקב"ה, ורק כאשר בוטחים בו ומתפללים אליו מבטיחים שלא תתפתח באדם קרירות כלפי הזולת וחמימות אנוכית, אלא תהיה בו התבטלות וענווה.

(רשימות, חוברת כז, עמ' 237)

בשפע.

השקפה זו באה לידי ביטוי בפסוק ששם הנביא יחזקאל בפיו של פרעה: "לִי יֵאָרֵי וְאֲנִי עֲשִׂיתֵנִי", וכפי שרש"י מפרש: "איני צריך לעליונים, כי יש לי יאורי מספיק כל צורכי". פוריות האדמה של מצרים נתפסה כעניין טבעי לחלוטין, בלי שיהיה צורך לקבל את השפע האלוקי מלמעלה.

הנילוס מטעה

גישה כזאת מפתחת גם תחושה של קרירות כלפי הזולת. כשהאדם מרגיש בטוח בעצמו ואין הוא תולה את עיניו אל השפע האלוקי נעשה ליבו אטום כלפי הזולת. ויש שבתוך הקרירות הזאת מסתתרת חמימות גדולה כלפי עצמו – האדם שקוע בענייניו האישיים עד שאין בו מקום לזולתו.

כלפי שתי התנועות הנפשיות האלה כוונה מכת הברד. היא הוכיחה למצרים שאין הם יכולים לבטוח בארץ ובכוחה ולהתעלם מן השמים, שכן מן השמים יורד ברד ומרסק את כל

מכת ברד מתוארת בתורה: "וַיֵּן הַבָּרַד בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם, אֵת כָּל אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה... וְאֵת כָּל יַעַר הַשָּׂדֶה שָׁבַר". הברד היה משולב באש: "וַיְהִי בְרֵד, וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרַד". בעקבות המכה הזאת אמר פרעה: "ה' הַצְּדִיק, וְאֲנִי וְעַמִּי הַרְשָׁעִים".

תיאור מכת ברד מעורר כמה שאלות: ראשית, הפגיעה של מכת ברד במצרים נגרמה מגושי הקרח ששברו את כל מה שהיה תחת כפת השמים. לשם מה היה צורך באש שבתוך הברד, דבר שהוא נס בתוך נס? שנית, מדוע אחרי מכת ברד דווקא הודה פרעה בצדקתו של הקב"ה?

הנילוס מטעה

תפיסת העולם המצרית הכחישה את קיומו של הבורא. הדבר נבע ממצייאות החיים במצרים, שאין הגשם יורד בה ושהאדמה מקבלת את מימיה מהנילוס. בעקבות זאת אין בני מצרים נושאים את עיניהם לשמים בתפילה לגשם, אלא הם בוטחים במימי היאור, המצויים תמיד

אמרת השבוע

שחרר עבדך

רבי שניאור־זלמן מלאדי, בעת היותו תלמיד אצל המגיד ממזריטש, נסע אל רבי אלימלך מליז'נסק. רבי אלימלך הכניסו מיד אל חדרו והם נועדו יחד שלוש יממות רצופות.

כאשר רעייתו של רבי אלימלך ראתה זאת ביקשה מהאורח לדבר עם רבי אלימלך על בנותיהם שבגרו ואין במה להשיאן. הסכים רבי שניאור־זלמן, וקודם פרידתו הזכיר זאת לפני רבי אלימלך והציע שייסע בעיירות לאסוף כסף למטרה זו.

השיב לו רבי אלימלך: "ותורה ועבודה מה יהיה עליהן?". אמר לו רבי שניאור־זלמן: "הורונו חז"ל – 'בתך בגרה, שחרר עבדך' – שחרר את עבודת ה' שלך ודאג לבתך".

פתגם חסידי

"עשרים ואחת שנים עמלתי על האמת: שבע שנים למדתי מהי אמת; שבע שנים שקדתי על גירוש השקר; ושבע שנים התאמצתי להכניס את האמת לתוכי" (בעל התניא)

הסתלקות צדיקים | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

משה ויוסף

במידה שאדם מודד מודדים לו. יוסף זכה לקבור את אביו, ולא היה באֶחָיו גדול ממנו. לפיכך זכה שנתעסק בו משה, שאין בישראל גדול ממנו, שנאמר (שמות טז, ט) "וייקח משה את עצמות יוסף עמו".

(סוטה ט, ב)

עליית התפילה

כשאדם הולך למקום מנוחת קודשו של הצדיק, ומצייר לעצמו את דמות פניו, נופלים עליו אימה ופחד עוד יותר מבחינו. בחייו הייתה נפש הצדיק בגוף, ועתה נפש הצדיק היא ברוחניותה, כמו שהיא. עלידי ביטול גדול זה יחל האדם להידבק בפרט אחד של נפש הצדיק, ותפילתו תוכל לעלות למעלה בעליית נפש הצדיק. זהו עניין אמנות הצדיקים, שאנשים נוסעים לקברותם.

(ספר ההשתטחות)

הזיכרון מגן עלינו

כאשר מזכירים צדיק שנפטר נהוג להוסיף "זכותו יגן עלינו". עבודת הצדיק, בזיכרון העולם, מגינה עלינו ומעניקה לנו כוח בעבודת השם.

(ספר המאמרים תש"ח)

מעשיות הצדיקים

מהגמרא אנו למדים שסיפורי מעשיות על צדיקים שנפטרו חשובים כלימוד תורה. הראיה, כשהגמרא (כתובות קג) מספרת על פטירתו

של רבנו הקדוש היא פותחת בלשון "תנו רבנן, בשעת פטירתו של רבי", כמו שפותחים בדבר הלכה.

(עיטורי תורה)

תלמיד אחרי ההסתלקות

גם מי שלא הכיר את הצדיק בחיים חיותו בעולם הזה, אך למד בספריו הקדושים ונהנה מזויו תורתו ומתחזק על־ידי זה בעבודת הבורא – גם הוא נקרא תלמידו, כי מאמין הוא בצדיק ומקבל את אור תורתו.

(האדמו"ר האמצעי מליובאוויטש)

גדולה ברכתם

חז"ל אמרו (חולין ז, ד): "גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהן". וגדולה ברכתם של צדיקים במיתתם יותר מבחייהם.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

הצדיק מרגיש

כשחושבים על אודות צדיק, מרגיש זאת הצדיק בכל עולם שהוא נמצא בו.

(הרבי הרשב"ב מליובאוויטש)

ההיכל מאיר משמחה

אין לשער את גודל קורת הרוח של הצדיק כשלומדים את תורתו. כל היכל הצדיק מאיר משמחה, וברכתו מגינה על הלומד, על בניו ועל בני בניו.

(אגרות קודש הרי"צ)

הדרך ללב הצאר

המשימה שקיבל עליו בצלאל הייתה יוצאת דופן. הוא היה יהודי שומר תורה, שהתמחה בייצור ספינות. עבודתו המסורה הייתה לשם דבר, עד שהשלטון הרוסי שכר אותו לפקח על ייצור ספינת מלחמה חדשה.

הבאת היהודי למספנה עוררה את קנאתם של עובדי המספנה הלא־יהודים, והללו חרשו מזימה שנועדה להפיל את המומחה הגדול בפח ולהיפטר ממנו.

ייצור הספינה נשלם והלך. הפועלים עבדו בקצב מהיר, בפיקוחו הצמוד של בצלאל. הוא לא היה יכול לדעת שבאין רואים הפועלים מחבלים באזורים רגישים בספינה, ומסתירים את מעשי החבלה היטב.

הגיע היום שבו נדרש בצלאל להציג את ספינת המלחמה לפני שר הצבא. שונאיו של בצלאל דאגו להביא לפני השר את המידע על הליקויים החמורים הקיימים בספינה, וציינו כי ככל הנראה עשה זאת היהודי במכוון, כדי לגרום לטביעת הספינה.

בשעה העודה הגיע שר הצבא והחל לבדוק את הספינה ביסודיות. בצלאל, שציפה ליחס מחמיא מצד השר, הפתע מאוד מיחסו הקר כלפיו בכל משך הביקור. עד מהרה גילה כי פועליו בגדו בו וחיבלו בספינה כדי להפיל אותו.

השר רתח מזעם ולא היה מוכן לקבל שום הסבר. "אתה תעמוד לדין ותקבל את העונש הראוי למי שמחבל בספינת מלחמה של הצבא הרוסי", צעק עליו בכעס.

עולמו של בצלאל חשך עליו. הוא ידע היטב איזה עונש צפוי לו אם ימצא אשם. כיצד יוכל להוכיח את חפותו, במיוחד לפני שופטים שממילא אינם אוהבי ישראל?

בצר לו נזכר כי לא הרחק מעירו, בעיר לאדי, מתגורר צדיק מופלא אשר רבים נושעו עלִידו, הלא הוא רבי שניאורזלמן, בעל התניא, מייסד חסידות חב"ד. הוא החליט לנסוע אליו לבקש את עצתו.

בבואו לפני הרבי תינה את צרתו באוזניו. רבי שניאורזלמן הניח את ראשו על ידיו, ואחר־כך פנה אל היהודי: "עשה ככל אשר אומר אליך, וה' יהיה בעוזך ותצא זכאי".

בצלאל לא היה חסיד. התכנית שהתווה לפניו הרבי נראתה תמוהה

ביותר. עם זה, קיבל עליו לפעול ולעשות בדייקנות ככל שצטווה.

הוא יצא אל שוק הסוסים, וביקש לקנות את הסוסים האבירים והיפים ביותר. זה אחר זה התייצבו לפניו הסוחרים והציעו את הסוסים המובחרים שברשותם, ולבסוף בחר בצלאל בצמד סוסים חסונים ונאים, ותמורתם שילם במיטב כספו.

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

תכלית הסבל

פעמים רבות אנו תוהים מדוע נגזר על האדם לעבור תקופות של צער וסבל. למה יש מצבים שהם בבחינת ירידה, עם כל המרכיבים הנלווים אליה? ההסבר הנפוץ הוא שזו ירידה לצורך עלייה, וכגודל הירידה – כן תגדל העלייה. אבל יש מצבים של סבל וירידה גדולים כל־כך עד שקשה לראות איזו עלייה מצדיקה ירידה גדולה כל־כך.

את הזעקה הזאת זעק משה רבנו אל הקב"ה (שמות ה, כב): "למה הרעותה לעם הזה!". על כך באה תשובת הקב"ה בתחילת פרשת וארא: "וארא אל אברהם, אל יצחק ואל יעקב באל־שדי, ושמי ה' לא נודעתי להם. לכן אמור לבני ישראל אני ה', והוצאתי ירידה גדולה כל־כך... וידעתם כי אני ה'".

גילוי שם הוי"ה

בפשטות נראה שבפסוקים האלה הקב"ה מרגיע את משה רבנו שלא ידאג שמה לא יקיים הקב"ה את הבטחתו לגאול את בני ישראל. אולם עדיין לא מובן עניינה של ההקדמה, הממעטת לכאורה בערכה של ההבטחה לאבות ("ושמי ה' לא נודעתי להם").

מסביר הרבי מליובאוויטש (לקוטי שיחות כרך לא, עמ' 23) כי דבריו אלה של הקב"ה הם תשובה לשאלתו של משה, מדוע בני ישראל צריכים לסבול כל־כך בגלות מצרים. הקב"ה, בתשובתו, אינו מסתפק בעצם ההודעה על הגאולה הקרובה, אלא מסביר את סיבת הצרות הנוראות של הגלות.

זה מה שהקב"ה אומר למשה: "וארא אל אברהם וגו'" – אמנם התגליתי אל האבות, והם זכו לגילוי שכינתי, אבל זה היה רק ב"אל־שדי" – התגלות מוגבלת ומצומצמת. ידוע ששם "שדי" הוא ממשמעות "שאמרתי לעולמי דיי" (חגיגה יב, א). הובא בתורה אור פרשת וארא נ, ג; כלומר, הגבלה וצמצום של האור האלוקי. זה הגילוי שזכו לו האבות, גילוי מוגבל ומצומצם, ואילו "שמי הוי"ה לא נודעתי להם" – הם לא זכו להתגלות הבלתי־מוגבלת שמתבטאת בשם הוי"ה.

אולם עתה בני ישראל עומדים לזכות לגילוי הגדול של שם הוי"ה – וידעתם כי אני הוי"ה, ולכן יש צורך לעבור את קשיי הגלות. כדי לזכות להתגלות עצומה כל־כך, שאפילו האבות לא זכו לה, עליהם לעבור את צרות הגלות.

גלות מצרים הייתה שלב מקדים למתן התורה על הר סיני, כפי שאמר הקב"ה למשה (שמות ג, יב, וברש"י שם): "בהוציאך את העם ממצרים, תעבדון את האלוקים על ההר הזה". כל תכליתה של הגלות הייתה לאפשר את התגלות הגדולה בהר סיני. לכן כדאי היה לסבול את סבל הגלות, ובלבד לזכות להתגלות של הקב"ה בכבודו ובעצמו – וידעתם כי אני הוי"ה".

שם הוי"ה מוגדר (בלשון רש"י, שמות ו, ג) המידה האמיתית של הקב"ה. אמת במהותה אינה משתנית. על־כן דברים שנובעים מהתגלות שם הוי"ה הם נצחיים ובלתי־משתנים, כפי שנאמר (מלאכי ג, ו): "אני הוי"ה לא שנית".

הגילוי הצפוי

גם בעבודתו האישית של כל אדם וביציאת מצרים הפרטית שלו עליו לחתור למידה האמיתית – לדברים קבועים ובלתי־משתנים. המבחן האמיתי שאדם צריך להציב לעצמו הוא, אם מעמדו הרוחני יש בו קביעות שלמעלה משינויים, שאז זו הוכחה שהגיע לדרגה אמיתית בעבודת ה'.

כזאת היא גם הגאולה העתידה. עניינה אינו מצטמצם לגאולה גשמית וגם לא לגאולה רוחנית (גאולה מיצר הרע), אלא נועד לגילוי שם הוי"ה. הדבר נרמז בדברי הרמב"ם בסוף ספרו, כשהוא מתאר את ימות המשיח: "לא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד... שנאמר כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

פטרבורג. בהגיעו לשם בירר את השעות שבהן הצאר נוהג לצאת מארמונו ולחזור אליו.

על־פי עצת הרבי נסע בצלאל כל אותם ימים במרכבתו ההדורה בדרך שבה נהג הצאר לצאת ולבוא, וזאת כדי שהצאר יבחין בסוסים הנאים והאבירים. ואכן, בדיוק כפי שצפה הרבי, יום אחד פנה אל בצלאל משרתו של הצאר ושאלו אם הוא מוכן למכור את הסוסים.

בצלאל לא מיהר לענות. הוא העמיד פנים כאילו קשה לו מאוד להיפרד מסוסיו. המשרת הפציר בו שוב ושוב והוא לא הסכים, עד שהמשרת אמר לו: "דע כי מי שמעוניין בסוסין הוא הצאר בכבודו ובעצמו"...

ברגע זה קפץ בצלאל במחווה דרמטית ממרכבתו ואמר למשרת: "מדוע לא אמרת זאת? אם זה בשביל הצאר, אני נותן לו את הסוסים במתנה עם המרכבה!".

המשרת הנדהם לקח את המרכבה והסוסים מן היהודי, הובילם אל חצר הארמון, ומיהר לבשר לצאר על ה"עסקה המוצלחת".

כל אותה עת עמד הצאר וצפה מחלון ארמונו בשיחת השניים. הוא ראה את היהודי קופץ מן המרכבה וממהר למסור אותה לידי המשרת. הצאר אמר למשרת כי הוא מבקש לדעת מי האיש ומה מקום מגוריו.

כעבור זמן קצר שב המשרת אל הצאר וסיפר כי לאיש קוראים בצלאל, וכי הוא מומחה לייצור ספינות מעיר פלונית. באותו רגע נזכר הצאר בסיפור החבלה בספינת המלחמה ובמשפט הצפוי ליהודי, והוא סינן מבין שפתו: "פרצוף של יהודי, גם את הצאר עצמו הצליח לשחד"...

עם זה, התרשמותו מהיהודי הייתה טובה כל־כך, עד שהחליט לברר את העניין. הצאר מינה צוות מומחים שיבדקו את הפרשה ביסודיות, וירדו לחקר האמת ויגלו מה באמת קרה.

החוקרים לא התקשו לגלות את המזימה שחרשו עובדי המספנה כנגד היהודי. הם נוכחו כי בצלאל פיקח על העבודה במסירות ובאחריות, וכי הפועלים הם שחיבלו בספינה במתכוון. כאשר הגישו החוקרים את הדוח שלהם לצאר ביטל מיד את המשפט, והטיל עונשים כבדים על מבצעי החבלות.

בצלאל מיהר לנסוע אל אדמו"ר הזקן, כדי להודות לו על העצה. אמר לו הרבי שאין בכך רבותא. שכן אם התורה מזהירה מלך בישראל שלא להרבות לו סוסים, מכאן ראייה שמלך יש לו תאוה מיוחדת לסוסים...

"אבא, עמדת בניסיון"

למד אז פילוסופיה והיסטוריה באוניברסיטה העברית בירושלים. "הייתי רחוק מכל זיקה ליהדות, לאמונה או אפילו לרוחניות", הוא מספר. "אט־אט התרחשו דברים שיצרו סדקים בהשקפת עולמי. למשל, מתוך לימודי ההיסטוריה שמתי לב שרוב העולם ברוב ההיסטוריה היה דתי ומאמין בדרך כלשהי. כולן התייחסו לרוחני ולנשגב."

עיניו של הרב ניר מנוסי (39) דמעו בעת שנשא דברי הספד על אביו, העיתונאי והפזמונאי הישראלי דידי מנוסי. בבית העלמין בקיבוץ גבע, ביום ראשון השבוע. ניר, שגילה את אור התורה והמצוות ונעשה לחסיד חב"ד, תיאר כיצד תמך בו אביו במהלך התקרבותו ליהדות:

"לפני כעשור וחצי העמדתי אותך בניסיון לא קל. לאחר עשרות שנים של כתיבה שנונה ונושכת נגד הדת והדתיים, התחיל פתאום הבן שלך לשמור מצוות. לרגע נבהלת. אמרת לי: למד, אבל למה לקיים? עניתי לך: למה לך לא הספיק לקרוא ספרי הרפתקאות על הודו ואפריקה, למה ממש לנסוע לשם? צחקת והבנת. וכשראית שאני שומר על קשר ולא מתרחק, עשית יותר מזה: קיבלת וכיבדת. בסוף אפילו עודדת אותי: כשגיליתי לך שאני כבר ממש רוצה ללכת על זה, אבל מפחד מ'מה יגידו', קפצת כנשוך נחש ואמרת: מה זאת אומרת מה יגידו? עשה בדיוק מה שאתה רוצה."

הדרכים מתחברות

ניר הוסיף ואמר: "אני נפרד ממך עכשיו, אבא. אני מבקש סליחה על כל הרגעים שלא כיבדתי אותך, או שלא כיבדתי מספיק. בחרנו בדרכים הפוכות לכאורה, אולי הכי הפוכות שיש בעם המקוטב והיפה שלנו. אבל אני מאמין באמונה שלמה שהדרכים מתחברות."

סיפור חזרתו בתשובה החל בהיותו בן 26. ניר

ניר בשיחה עם אביו (צילום: שמוליק סופר)

בדיוק לפני שנה

למשתתפי ההלוויה סיפר: "אמש, כשהכנתי את ההספד, עיינתי ביומן שכתבתי לפני שנה. כתוב שם שהתעוררת משנת הצהריים שלך וסיפרת שבחלומך הייתה לך שיחה ארוכה עם אלוקים. לא ראית אותו, אמרת, רק שמעת, אך ניהלתם שיחה, ובה שאלת אותו שאלות רבות, והוא ענה לך. אמרת ששני דברים עיקריים למדת מהשיחה: האחד, שכל פרט ופרט בבריאה קשורים זה בזה; והשני, שצריך לבחור בטוב ולדחות את הרע. בדקתי את התאריך ועיינתי נפערו: זה היה ב"ט בטבת תשע"ג - היום, לפני שנה בדיוק."

חוויה מפתיעה

באותה תקופה חווה ניר חוויה אישית ששינתה את תפיסת עולמו: "חוויתי מעין 'התגלות', ובה התחוויר לי שיש ממד רוחני למציאות, שיש נשמה ושיש מציאות נסתרת, הנותנת משמעות לעולמנו. בחלומותיי הפרועים ביותר לא ציפיתי שאני, השולל כל־כך מיסטיקה ורוחניות, אחווה זאת."

ניר, העוסק כיום בכתיבת ספרים ובהרצאות ביהדות, חסידות וקבלה, מספר על שיחות פתוחות עם אביו ועל השינוי שחל אט־אט בגישתו של האב: "לאחר שהתחנתני ונולדו הילדים, אבא רווה מהם נחת רבה. פעם אמרתי לו שדורו חשב על הקמת המדינה ולא על מה שצריך להעניק לדורות הבאים. הוא ממש הסכים. אבא סלד מאוד מהתלאביביות ומכל מה שהיא מייצגת. כאב לו לראות את ההידרדרות של בני הנוער, את הבורות בתנ"ך, למשל. לא פעם שאל: איפה טעינו?"

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

שימוש במגבונים בשבת

שאלה: האם מותר לנקות תינוק במגבונים לחים בשבת?

תשובה: אחת מ־39 מלאכות שבת האסורות מן התורה היא מלאכת 'דש', שבה חובטים את התבואה כדי לפרק את גרגירי הדגן מתוך השיבולים. מלאכה זו אסורה מדרבנן גם ביום טוב, מכיוון שהדרך היא לעשות מלאכה זו בכמויות גדולות של תבואה ולא בכמות הדרושה להכנת ארוחה, ואם תהיה מותרת (לצורך 'אוכל נפש') - יתבטלו משמחת יום טוב.

סחיטת מטלית (או מטפחת נייר לחה) בשבת וביום טוב כדי לנקות בעזרתה דברימה היא 'תולדה' של מלאכת 'דש', שהרי הסוחט רוצה במים הנסחטים כדי לאפשר את הניקיון, וכוונתו בסחיטה להפריד את הנוזל מן הבד, כשם שה'דש' מפריד את החיטה מן השיבולים.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים
368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

"אבא, אמא, ספרו לי סיפור"

כרך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

